

25th February 1955]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I beg leave to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill ”, 1955, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once. ’

“ Sir, I would like to point out that sub-section (1) of section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1939, provides for the levy of sales tax on the sale of goods in respect of the total turn-over of a dealer for each year. Under the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, rules have been framed for the collection of tax in advance even before the end of the financial year. The High Court of Madras has recently held that the provision relating to levy of tax in advance had not been specifically provided for in the Act and that those rules providing for the collection of tax in advance were, therefore, invalid.

“ It is proposed to amend the Act so as to specifically authorise the Government to provide for the levy of sales tax in advance. It is also proposed to give retrospective effect to the proposal from the date of commencement of the Act. The Bill is intended to give effect to the above proposals. ” 9.40 a.m.

“ Sir, the practice has been in vogue from the year 1939 till now but owing to the decision of the High Court we have to regularise and make it all right. This is all the object of this Bill.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once. ’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the increasing frequency of this kind of legislation to set right judicial decisions is a grave symptom which shows that something is wrong somewhere (A voice : ‘ Here, not anywhere else ’.) Sir, a layman need not be blamed if he suspects that there is a race between the Government and the Judiciary in this matter. Is it that our Judiciary has lost its balance or is it that the Government are losing their legal acumen? It is to be expected that after coming into force of our Constitution and the provision for Fundamental Rights and right of applying for writs, a certain amount of increase in this direction can be expected, but not to this extent.

“ Sir, when our Constitution with all its fundamental rights came into force on 26th January 1950, it declared that existing law or that portion of the law, regulations and rules which are repugnant to the fundamental rights are void. This House would like to know what the Government were doing during the last four years. Did

[Sri M. Narayana Kurup] [25th February 1955]

they or their legal experts examine the existing laws and rules to find out whether any provision or any section was repugnant to the Constitution? I would like to know whether the attention of the Government was drawn to this rule or any other rule or any such amendment was made or suggested in the course of these four years? If that is not, what is the cause of this increasing frequency? As I said it can be only either want of proper scrutiny or want of proper consideration by this House. The democratic chambers are being accused of hasty and ill-drafted legislation and if the facts obtaining here are considered, we rightly deserve that abuse.

“ Sir, it may be that a Bill is published before the I's are dotted and T's are crossed and the next day the Bill comes before this House, it goes the third day to the Select Committee which completes its deliberations and on the fourth day it is passed. Nay, that is not all. When this House is considering the Bill and there is a possibility of its being rejected, it is given in the Agenda of the Upper House and that is the courtesy shown to this House and the privilege of that revising chamber. No wonder, such being the case and when we get legislations like this, courts find flaws and again and again the Government have to come before this House with amendments.

“ Apart from that, this shows another tendency, that is, the danger of the increasing sphere of delegated legislation. Sir, Jurists and Constitutionalists have expressed their grave anxiety even over the British Parliament and they say, ‘the House of Commons are delegating their powers.’ That being so, with our Madras Government democracy is not omnipotent. This difficulty is got over thus. If a Bill contains 50 clauses, 49 clauses are prescribed and the 50th will be the ‘rules made shall be as valid as if they were enacted in this legislation.’ That is what we find now. If an Act comes into force from next day, the Government will begin to issue rules and within three months they would have prescribed enough that would have killed the patient. It is no wonder in examining post-mortem cases, the Judiciary pronounces that it is the prescription that killed the patient.

“ We have got adult franchise. Only 21 per cent or 18 per cent of our people are literate. It is quite possible and it is a fact that even illiterate people come to this House. Only a few have knowledge of law and even lawyers must have time to prepare their briefs. Legislation is not like any novel or anything of that kind. It is not enough if Members are given time just to go through it. Even those who want to study it, they must read it again and again, they must digest and then get a mental picture of the whole thing. Because simply one day or one hour is given to this House to go through legislation, it becomes insufficient and the result is what we find today.

25th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Then there is another thing, that is, Bills are now prepared not with that amount of scrutiny and care which used to be bestowed on those things previously. I do not blame the Legal Department. But it is because an impression has been created that in a Democracy with a majority anything can be done. That is the self-righteousness of the majority and so we find under the existing party system, the fate of a Bill is a foregone conclusion. They have got their party, their iron discipline and their whip to whip the Members to vote in a particular manner. Therefore, even in the mind of legal experts, a feeling has been created that it does not matter even if they prepare Bills not with much care, and that it will pass through the Assembly whatever the flaws. I say this is a grave symptom that has to be treated so that the disastrous consequences of it in future to our body politic can be avoided.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Mr. Kurup from the Opposition has come forward with a catalogue of grievances about the way in which things are being done. Incidentally he also paid a compliment—I take it as a compliment—to the way in which we on this side are governed by some discipline and that we are whipped to vote in a particular way. I do not think it is a grievance which can be redressed by any Member of any party. If there is discipline here on this side, I say there is greater discipline, there is stronger iron discipline on the other side. It is necessary. It is essential for the working of any democratic or party system, here or elsewhere.

“ The grievance that has been expressed by that hon. Gentleman against this measure—not only this measure, but also against past legislations—seems to be that all essential things that are necessary to be put as main clauses in the Bill itself are made the subject-matter of rules within the rule-making powers of the Government. I do not think it can be a legitimate grievance. Being a lawyer, I will suggest to him to go through the Civil Procedure Code, wherein we have got some 150 main sections that is the Code itself. And then we have got 50 orders elaborating on the main provisions of the Code. Let us take section 94 of the Code which says ‘ to prevent ends of justice from being defeated ’, the Court may issue so many interim orders. If that is so, ‘ to meet the ends of justice ’ there are several provisions chapter after chapter in the rules relating to injunction, appointment of receivers, attachment before judgment and several other matters, each of which form the subject-matter of rules, but in the main body of the Code there is one section only to ‘ prevent ends of justice from being defeated, etc.’ Similar is the case in any piece of legislation either here or in the Centre. The main provisions that should form the Bill itself are actually put in the Bill and the rest are delegated. It is a matter of procedure. The main provisions are in the Act itself. The method by which the levy should be made and the amounts collected has been relegated to the rules. The Government have been making these rules and amending

[Sri S. Panchaksharam] [25th February 1955]

them from time to time when difficulties arise. The rules have been made only to see that the provisions of the Act are properly implemented.

“ In this particular case the Government have provided a particular method by which the taxes are to be collected. There are merchants who, anticipating that they are going to be assessed to general sales tax, collect this tax in advance from the consumers and wind up their business in three or four months without paying the amount collected to the Government and thereby defrauding them of their legitimate dues. It is not as if they are out of pocket themselves. It is the sales tax they have collected from the consumers that they want to pocket without paying to the Government. It is in such cases that we have got to safeguard the interests of the Government and see that the money collected in advance from the consumers is not stolen away by any of these merchants.

“ Section 18-A of the Income-tax Act specifically provides that the Income-tax Department can levy the tax on the basis of the amount assessed in the previous year and collect it in advance and that if subsequently, the amount collected in advance is found to be in excess of that actually leviable, the assessee is bound to pay only a lesser sum next time and can ask for rebate. A similar provision has not been made in the General Sales Tax Act. That is the difficulty now.

“ Now, the hon. Member Sri Narayana Kurup was saying that the legal acumen of this Government had become so fallible that they were not able to look at all questions from all angles. It is not so. Legal acumen is not infallible. When difficulties arise, they have to be set right. The hon. Member also said that the judiciary had lost its value. It is not right. The judiciary is there to safeguard the interests of the people and preserve the fundamental rights of the people. It was not a question of any fundamental right at all that was before the High Court when this particular case was taken up. The simple question that arose for decision by the High Court was this. A tax is being levied. It is provided in the rules that the tax could be collected in advance. This advance collection must have been the subject-matter of the main Act itself. It is a substantive portion which cannot form the subject-matter of the rules. Therefore, the rules are *ultra vires* of the Government. This was the simple question on which the High Court was called upon to give a decision. The High Court said that these rules were repugnant to the main provisions of the Act itself and that, therefore, the advance collection of sales tax was wrong. On account of this, the Government have come forward with a measure to see that a provision similar to the one in section 18-A of the Income-tax Act, is made in the General Sales Tax Act. There is nothing wrong about this measure. Therefore, even if the hon. Member Sri Narayana Kurup has got any grievance about other pieces of legislation, let him not have any grievance in regard to this measure. I request

25th February 1955] [Sri S. Panchaksharam]

him to support this measure and not to attack so lightly the provisions of a measure relating to the collection of sales tax which forms the mainstay of our financial structure."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a point of personal explanation, Sir. I never suggested that the judiciary had lost its balance. In fact, that is the one department which I respect. I did not also say that the legal acumen of the Government had deteriorated. I only said that the circumstances were such that they did not care to exercise their legal acumen."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய மசோதாவிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் சர்க்கார் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்பதுதான். இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய நாங்கள் பல தடவைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதாவது இந்த சர்க்கார் 'சட்டசபையை புறக்கணிக்கிறது, ஸ்டீல் மேகிங் பவர் மூலம், தங்களுக்கு விதிகளை இயற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு சட்டசபையை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் பல தடவை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். விதிகளை சர்க்கார் செய்யலாம் என்று சட்டசபை சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்' என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சட்டத்திற்குப் புரம்பாக சர்க்கார் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சட்டங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று ஹைக் கோர்ட்டே தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் ஸ்பெஷ்லமாக தங்களுடைய தீர்ப்பில் அவர்கள் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இதையே தான் நாங்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம்.

9-56
a.m.

" எந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும் சர்க்கார் அதில் ஒரு விதியைச் சேர்த்துக்கொண்டு பல காரியங்களை சட்டசபையைக் கேட்காமலேயே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்டசபையின் முன்பு வைக்கிறார்களே தவிர மற்ற விதிகள் செய்வதை சட்டசபையின் முன்வைப்பது இல்லை. அப்படி சட்டசபையின் முன்பு வைத்து அவைகளை சட்டசபை அங்கீகாரம் செய்வதாகவே இல்லை. எந்த மசோதாவைப் பார்த்தாலும் தங்களுக்குள்ள ஸ்டீல் மேகிங் பவரை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாதிரி யல்வாம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஏதாகிலும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதை புரிய வைப்பதற்கும் அதை விளக்கி வைப்பதற்கும் சட்டசபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதன்படி நாம் விதிகள் செய்வதற்கும் அதிகாரம் உண்டு. அப்படி நடத்தாமல் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு விதிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அல்லது சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அதை விளக்க சட்டசபையில் வைக்க வேண்டும். அப்படி இப்பொழுது வைப்பது இல்லை. அப்படி வைத்தால் தான் ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு உண்டு. ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சட்டசபையில் மசோதாக்களை கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றிவிட்டு தங்களுக்குக் கொடுத்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு விதிகளைச் செய்தால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. அந்த ஜனநாயகம் பேச்சுளவில்லாதான் இருக்கும். சர்க்காரின் சர்வாதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்ததாகத்தான் ஆகிறது. சர்க்கார் அப்படி சர்வாதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி. அதை இந்த மசோதாவே நிரூபித்துக் காட்டுகிறது. அதனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

" எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் தங்களுடைய கட்சியில் கட்டுப்பாடும் பொருளையும் இருப்பதாக பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார். அதை நாங்கள்

[Sri S. Ramalingam] [25th February 1955]

ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதைப்போலவே எல்லாக் கட்சிகளிலும் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாடு கொள்கை அளவில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் விதிகளை கோர்ட்டு மதிப்பதில்லை. ஏன்? சர்க்கார் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதைப் பற்றி நாங்களும் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா வந்தது. விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட மசோதா அது. அதன்படி இவர்கள் வசூலித்த விற்பனை வரியை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அப்பொழுதும் நாங்கள் இதை எடுத்துக் கூறினோம். தங்களுடைய கட்சியில் மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினார்கள். எந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும் தங்களுடைய மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றலாம் என்று துணிச்சலாக அப்படி செய்து வருகிறார்கள். கோர்ட்டார் அவர்கள் எந்த விதி செல்லாதது என்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார்களோ அந்த விதியையே செல்லுபடியாகக் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆகவே தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நடவடிக்கையை நான் கண்டிப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

10
a.m.

“இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதா வின் முக்கிய அம்சம் என்ன? 1939-ம் வருஷ விற்பனை வரி சட்டத்தின் பிரகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளைக்கொண்டு வியாபாரிகள் அந்தந்த வருஷத்திற்குக் கட்டவேண்டிய வரியை முன் கூட்டியே கட்டிவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. ஆகவே இந்த மசோதாவின் மூலம் பத்து வருடங்களாக நாம் முன் கூட்டியே வசூலித்துக் கொண்டிருந்தது செல்லுபடியாகும் என்றும், இனிமேல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கட்ட வேண்டிய மொத்த வரியை முன்பணமாகவே மாதாமாதம் அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வியாபாரிகள் கட்டிவிடவேண்டுமென்றும், அதற்காக வியாபாரிகள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் கட்டவேண்டிய வரியை இவ்வாண்டே முன் பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு சபையின் அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. ஆனால், clause 2 says—

‘. . . for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed.’

என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது அடுத்த ஒரு வருஷத்திற்கு வியாபாரம் என்ன ஆகும் என்று வியாபாரிகள் இவ் வருஷத்திலேயே யோசனை பண்ணி, ஜோஸ்யம் பார்த்து விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றால் இது சாத்தியமான காரியமா? ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கணக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் போகும்பொழுது வியாபாரிகளைக் குற்றவாளிகள் போல, பொய் சொல்லி ஏமாற்றக் கூடியவர்களாகப் போல மிக்க கேவலமான முறையில் அதிகாரிகள் நடத்துகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குகளைக் கொண்டுவர அளவளவிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இது சாத்தியமான காரியமா? இதனால் வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு ஏற்படுமென்று சொல்லமுடியாது.

“விற்பனை வரியை நம் சர்க்கார் ‘காமதேனு’, என்று சொல்லலாம். ஆனால் கணம் மந்திரி அவர்கள் ஓரிடத்தில் பேசும்பொழுது ‘பொன் முட்டையிடும் வாத்தை அறுக்கக் கூடாது’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொன் முட்டையிடும் இந்த வாத்தை அவர்கள் அறுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து மேலும் மேலும் ஒரு நாளில் எவ்வளவு அதிக வருமானத்தைப் பெறமுடியும் என்றே கண்ணம் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் கணியமான முறையில், கௌரவமான வகையில் விற்பனை வரி சம்பந்தமான கணக்கை

25th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

எடுத்துக்கொண்டு விற்பனை வரி அதிகாரிகளின் ஆபீசுக்குச் செல்லும்பொழுது நடத்தப் படுவார்களேயானால் அவர்கள் விற்பனை வரியை முன் கூட்டியே கொடுப்பதற்குக் கூட ஆட்சேபணை பண்ணமாட்டார்கள். ஆனால் இல்லாத தொந்தரவுகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் அதிகாரிகள் கொடுக்கும்பொழுது, இந்த வியாபாரத்தையே ஏன் விட்டுவிட்டு ஒடிவிடக் கூடாது என்று தான் அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். பலர் ஒடியும் இருக்கிறார்கள்.

“ ஏற்கெனவேயே ஒரு முனை விற்பனைவரியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் பல கிளர்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியங்களுக்கு விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஒருபுறம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவல்லில்லை. அவர்கள் கூட்டியிருக்கிற பல மகாநாடுகளுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தலைமை தாங்கியும் இருக்கிறார்கள். பல முனை விற்பனைவரி விதிப்பை ஒழித்துவிட்டு ஒரு முனை விற்பனை வரி கொண்டு வருவது பற்றி யோசிப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது பற்றிய முடிவு எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளிடமிருந்து முன் கூட்டியே அடுத்த ஆண்டுக்குக் கட்டவேண்டிய வரியை மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் இது சரியல்ல. அதுவும் கோர்ட்டால் செல்லாது எனத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட விதியைத் செல்லுபடியாக்க திருத்த மசோதா கொண்டுவருவது கோர்ட்டையே அவமதிப்பதாகும். இனிமேலாவது இந்தமாதிரியான திருத்த மசோதாக்களை சர்க்கார் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the principle contained in the Bill. Nobody can seriously question the necessity for the power that is sought to be taken by the Government to legalize what they have been doing for a pretty long time. Some hon. Members found fault with the defect that was found in the legislation which has been in force all along. But, I think, no apology is needed because the legislation had not been questioned so far in this respect. It was only very recently that this lacuna was found out and so we need not make much of the fact that there is this small lacuna. When we find that what we are seeking is only to legalize what we have been doing all along, I do not think that there need be any serious objection to it.

“ But there is another principle involved in this Bill, that is, giving retrospective effect. In this connexion, I wish to refer to clause 3 of this Bill. It says—

‘ The principal Act shall be read and construed as if the amendments made by section 2 had formed part of the principal Act from its commencement. ’

I want to know, whether this clause will be valid. I am glad the Advocate-General is here and we will be having his guidance in this matter. I seriously doubt whether the introduction of this clause will also make this piece of legislation repugnant to our Constitution. Because Article 265 of the Constitution says—

‘ No tax shall be levied or collected except by authority of law. ’

Sir, we are now taking power to make advance collections but this also involves the power to punish persons when they default in payment or fail to furnish returns required to be submitted by the other provisions in the General Sales Tax Act. So, if we pass a legislation by including a provision that this Bill shall be deemed

[Sri K. Parthasarathy] [25th February 1955]

to have come into force on the date when the principal Act came into force, we are taking powers to punish such persons. I submit that this is illegal and is forbidden by the Constitution. Article 20 (1) says—

‘No person shall be convicted of any offence except for violation of a law in force at the time of the commission of the act charged as an offence, nor be subjected to a penalty greater than that which might have been inflicted under the law in force at the time of the commission of the offence,’

So, now if we make a provision that this Bill shall be deemed to have come into force on the date when the original Act came into force—in 1939—we will be making such persons liable to punishment for any offence committed by them before this Bill becomes law. According to Article 20, I think it is illegal. I hope the Advocate-General would be able to clear this genuine doubt.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, as I understand the Bill, it is really not for the purpose of curing a defect in the Act or for providing for a lacuna in the Act. This Bill has been brought forward because the old Act did not contain any provision for the purpose of making advance collections. It was done in the Income-tax Act and during the stress and strain of war in 1939 and subsequently the rules which were framed under the Income-tax Act were also adopted in the General Sales Tax Act and advance collections were made. But when the rules were subsequently framed under the Act, those rules did not conform with the original Act and the High Court properly said that the Government had no right to frame rules which were inconsistent with the original Act.

“ Therefore, what is being done is only to legalize a practice which has been there for several years and I do not think that the hon. Members who said so much that defective draftsmanship are justified at all. But, I am not fully convinced about the other question, namely, the morality behind the Bill.

“ Sir, in the Indian Income-tax Act, we have the same provisions. When the Government are in a state of distress or of want and they need money very badly for the purpose of doing things which they cannot refrain from doing and when time is of very great importance to them, they must have with them powers for the purpose of collecting taxes in advance and this was done in the case of income-tax and so also it was done in respect of the sales tax. At a time when there was a war and there were emergencies and difficulties which the State had to face, it was no doubt true that the Government had to take into their hands those powers for collection in advance and the people, as a whole, had to co-operate with the Government in paying what little they could give to the coffers of the Government. But, during normal times, we have to consider whether there is any morality behind collecting as tax in advance what is payable some time later.

“ Generally, the tradesman have their accounts settled at the end of the year. What the liabilities are, what the assets are and

25th February 1955] [Sri N. Gopala Menon]

what the outstandings are will all be known only at the end of the year and there may be so many other things which will also have to be adjusted. Therefore, if really the Government collect the tax in advance, it will be a hardship to the trader. If this principle which the Government are adopting in this case is applied also to the general public, I would like to ask, why the people who are in receipt of salaries should not ask for their salaries in advance before they really accrue? There may be certain financial circumstances in which such people may require money earlier. Therefore, I submit, Sir, that on principle it may not be proper or it may not be supportable. I therefore think that the Government should make this collection of tax in advance entirely optional. There are tradesmen who may be willing to pay this tax every month. It will be good riddance for them and the accumulated liability for the year will not accumulate. They may be willing to pay it in instalments instead of keeping it over till the end of the year. I know that there are very many traders who would like to pay off their taxes every month because to that extent their liability is reduced. But, unfortunately, under the rules and in the proposed amendment it is made imperative on the trader to pay this tax monthly and the authorities merely assess what probably would be the sales and what probably the trader would have to pay as tax. On this basis, the tax is being levied. It may be that a trader pays taxes which are not justified by the sales that he may have later in which case he will have to apply for a refund of the money that he has actually paid. It involves time and labour and a great deal of trouble to get back the money which has already been paid. I would, therefore, while supporting the Bill, urge upon the Government to consider earnestly whether, in the proposed amendment or in the rules that they may make, they can make this advance payment purely optional so that if a trader really likes to pay off his tax every month he can do so. Let it not be a compulsory thing. We cannot compel a man to pay a tax which has not really accrued and therefore, if the concerned section of the Act or the rules are so amended as to make the advance payment of this tax optional at the instance of the person who has to pay, there will be a grace and a charm in making this amendment. I therefore appeal to the Government to look at this from this point of view and do the needful."

*SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி இலாகாவின் நிர்வாக அறிக்கை (Administration Report) 10-15
யில் 'Because of the general trade depression there is a tendency to a.m.
evade payment-tax; yet the department continues to turn out
good work.'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எழு சத விசிதம் இப்பொழுது வியாபாரம் குறைந்திருக்கிறதென்று அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியினால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் குறைகிறது என்றால் வியாபாரிகளுக்குப் போதுமான வியாபாரம் கிடையாது என்று தான் அர்த்தம். விலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டு வருவதினால் வியாபாரம் மந்தப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் போதுமான வருவாய் கிடைப்பதில்லை. தங்களுடைய தானியங்களை விற்பனை செய்வதன் மூலமாகத் தங்களுடைய தானியங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. எல்லா வியாபாரமும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வியா

[Sri N. K. Palanisamy] [25th February 1955]

பாரம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறும் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. விற்பனை வரியை மாதா மாதம் வாங்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கும் இம்மசோதாவை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

“இம்மசோதாவில் விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரி வியாபாரிகளிடத்தில் சென்று மாதா மாதம் என்ன வியாபாரம் நடந்தது என்று கணக்கிட்டு ரிபோர்ட் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. பொது விற்பனை வரி சட்டத்தின் 8-ஏ பிரிவின் பிரகாரம் நடக்கக்கூடிய அக்கிரமங்கள் நமக்குத் தெரியாததல்ல. வியாபாரிகளை அதிகாரிகளுடைய இஷ்டம்போல் எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்வது என்றெல்லாம் நடக்கின்றன. அதாவது, ஒரு வியாபாரிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் ஆனால்தான் விற்பனை வரி வாங்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும், 7 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆகக்கூடிய வியாபாரி ஒருவரை தனக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் ஆனதாக எழுதிக் கொடுக்கும்படி அதிகாரிகளால் அநேக சமயங்களில் நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். ஏழு ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்திருப்பவனுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆனதாகச் சொல்லி அந்த அளவுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டால் அது நியாயமாகாது. அவனுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமானால் அவன் அப்பீல் டிரிப்யூனலுக்குத் தான் போகவேண்டும். அதற்காக அவன் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தாகவேண்டும். செக்ஷன் 8-ஏ யிலேயே இவ்வளவுதாரம் தொல்லைகளை அதிகாரிகள் கொடுக்கும் போது, இம்மசோதாவின்மூலமாக வியாபாரிகளுக்கு மேலும் தொல்லை கொடுப்பது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

“வருமான வரி சம்பந்தப்பட்டவரையில் வருஷக் கடைசியில்தான் வசூலிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி விற்பனை வரியையும் வருஷத்திற்கொரு தடவைதான் வசூலிக்க வேண்டும். மாதாமாதம், அல்லது மூன்றுமாதங்களுக்கொரு தடவை அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடம் சென்று எவ்வளவு வியாபாரம் ஆயிற்று என்று கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமையொழிய, வசூலிப்பதை வருஷத்திற்கொரு தடவை என்றுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள் : ‘பொதுஜனங்களிடமிருந்து வியாபாரிகள் வாங்கக்கூடியது தானே இந்த விற்பனை வரி? வியாபாரிகள் அதைக்கூட கொடுப்பதற்கு என்ன ஆட்சேபம் இருக்கமுடியும்?’ என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் வரி போட்டுவிட்டால் வியாபாரி ஜனங்களிடமிருந்து எப்பொழுதும் வரி வாங்குகிறார்களா என்று நான் கேட்கின்றேன். ஒரு வியாபாரி பத்து மாதம் வியாபாரம் செய்து, பிறகு கலையைக் கட்டிவிட்டு வீட்டுக்குப் போனாலுங்கூட அந்தப் பணத்திற்கும் வரி வாங்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இம் மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆனால்தான் வரி வாங்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த மசோதா பிரகாரம் இரண்டு மாதத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வியாபாரம் ஆனாலும்கூட வரி வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் சட்டத்திற்கு விரோதமானது.

“வியாபாரத்திற்காக வெளியிலே வட்டிக்கு கடன் வாங்கியாக வேண்டியிருக்கிறது. இதுதவிர கடைக்கு வாடகை, சிப்பந்திகள் செலவு வேறு இருக்கிறது. இதற்குமேல் விற்பனைவரி கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வியாபாரிக்கு லாபம் வருகிறதா நஷ்டம் வருகிறதா என்பதை அரசாங்கம் யோசிப்பது கிடையாது. வியாபாரிகளின் பேரில் போட்ட 1634 கேஸ்களில் 47 கேஸ்கள் இன்னும் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. விற்பனைவரி நிர்ப்பந்தத்தினால் அநேக வியாபாரிகள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய சொத்துப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இதுமாதிரியான நிலைமையில் 7,000 ரூபாய் இருந்தாலும், 10,000 ரூபாய் இருந்தாலும் இந்த வரி பாதிக்கத்தான் செய்து. 7,000 ரூபாய் போட்டால் அப்பெல்லட் டிரிப்யூனல் இருந்துசொல்

25th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

ஹும்போது இதையெல்லாம் பாதிப்பதாக சொல்லி இருக்கிறது. மேலும் நடுத்தர வியாபாரிகளையும், சிறு வியாபாரிகளையும் பாழ்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் வேண்டுமானால் ஒரு மாதத்திற்கு கொரு தடவையோ மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ கணக்குகளை செக் செய்துகொள்ளட்டும்.”

* SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டுவருகிற மசோதாவை பொது ஜனங்கள் கட்டாயம் எதிர்ப்பார்கள். ஜனங்களுடைய சுபிட்சத்திற்காகவோ, வியாபாரிகளின் சுபிட்சத்திற்காகவோ தொழிலாளர்களின் சுபிட்சத்திற்காகவோ கொண்டுவருவதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் மூன்றுவது முறையாக திருத்தப்பட்டு கொண்டுவரப்படுகிறது. நீதிமன்றங்களிலே பல தடவை செல்லாது என்று தள்ளுபடியாக்கப்பட்டன. இப்பொழுது புதிய விதிகளுடன் திரும்பவும் சட்டசபைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்திலாகிலும் மக்களின் சுபிட்சத்திற்கும், நன்மைக்கும் வேண்டிய விதிகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். மறுபடியும் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு சென்று ரத்தாகாதபடிக்கு இருக்கவேண்டும். உண்மையில் இந்த அரசாங்கம் நாட்டின் நன்மைக்காக காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் பாட்டாநி மக்களின் துயரத்தையும், சிறு வியாபாரிகளின் கஷ்டத்தையும் போக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். வியாபாரிகளை முன்னதாக விற்பனைவரி கொடுக்குமாறு இந்த அரசாங்கம் கேட்கிறது. அநியாயமாக வியாபாரிகள் வாட்டி வதைக்கப்படுகிறார்கள். பல வியாபாரிகள் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வியாபாரம் செய்வதற்கே மூலதனம் போதாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ பணத்தை 5 ஆண்டு திட்டத்திற்காகவும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகவும் வாரி இறைக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வியாபாரி நல்ல நிலையில் வியாபாரம் செய்வதற்கு உதவி செய்வது கிடையாது. வியாபாரிகளை பல முனைகளில் வரி செலுத்தி வருகிறார்கள். வியாபாரம் நடத்துவதில் அதிகாரிகளுக்கு பயந்து கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். வியாபாரிகள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளைப் பரிசீலிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு வியாபாரிகளைப்பற்றியோ மக்களைப்பற்றியோ கவலை கிடையாது. வியாபாரிகள் இவ்வாறு அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுவதால் அவர்கள் தப்புகணக்கு போட்டு திணிக்கிறார்கள். இதனால் சிறிய வியாபாரிகளும், நடுத்தர வியாபாரிகளும் திணறுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளின் அருகில் நெருங்குவது கிடையாது அதிகாரிகள். பெரிய வியாபாரிகளுக்கு எல்லாவித சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் எல்லா வியாபாரமும் தாழ்ந்துபோகிறது. சிறிய வியாபாரிகளை அதிகாரிகள் சித்திரவதை செய்கிறார்கள். இச்சிறிய வியாபாரிகளின் கணக்கை ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. ஆதலால் அந்தச் சிறிய வியாபாரிகள் கோர்ட்டுக்கு போகவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியில் இதுமாதிரியாக ஒரு வியாபாரியை கணக்கு சரியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை யென்று கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்பட்டதால் அந்த வியாபாரி ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் ஓரளவு உயரக் கூடிய சிறிய வியாபாரிகளின் நம்பிக்கையை நாம் குலைக்கிறோம்.

“ இது வரையில் இந்த வியாபாரிகள் ஒன்றுகூடி பல மாநாடுகள் நடத்தி தங்கள் குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதிகமான வரிகளை வசூலிக்கிறார்கள். பல முனைகளில் வரிகளை வாங்குகிறார்கள். மக்களிடமிருந்து மேலும் மேலும் உயர்த்தி வாங்கிக்கொண்டே போகிறார்கள். எனவே இதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். ஒரு பக்கம் எக்ஸைஸ் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் விதிக்கப்படுகிறது. இதுமாதிரியாக அரசாங்கம் பல முனைகளில் வரிகளைப் போடுகிறார்கள் ஒரு முனை வரி விதிப்பதற்கு தயங்குகிறார்கள். நீதிமன்றங்களிலே செல்லுபடியாகாதவாறு சட்டத்தை இயற்றக்கூடாது. இதனால் மக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படவேண்டும், இதை கனம் அமைச்சர். கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri A. Ratnam] [25th February 1955]

10-30
a.m.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் வியாபாரிகளுடைய வியாபாரம் அழிந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. அநேகமாக 100-க்கு 90 பேர்கள் வியாபாரம் கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரமும் வீழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி கட்டுவதற்கு வியாபாரத்தை ரூ. 12,000 க்கு மேல் காட்டுவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தப்புக்கணக்கு காட்டுகிறும் என்று மிரட்டி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகப்படியாக வரியை வசூலித்து வருகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரி, தான் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யவில்லை என்று கணக்குக் காண்பித்து ருசுப்பிக்க கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் நீதி மன்றத்துக்குப் போகக்கூடிய நிலைமையில் சிறிய வியாபாரிகள் இல்லை. நீதி மன்றங்களுக்குப் போவதற்கு வேண்டிய அளவு வியாபாரமும் அவர்களுக்கு நடக்கவில்லை.

“நாம் இப்பொழுது இயற்றும் சட்டங்கள் வியாபாரிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்யக்கூடியனவாக இல்லை. இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவும் அதே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது ஆட்சி பீடமே இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தைத் திருத்தி வியாபாரிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* Sri V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கட்சிக் கோட்பாட்டின்படி பேசாமல் தரம் நியாயமாக இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேச முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் எதிர்ப்புப் படலத்தை ஆரம்பித்தது கனம் நாராயண குருப். அவர் ஆத்திரத்தோடும் இரைந்தும் ஏன் பேசினார் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அவர் சொல்லிக்கொண்டதாவது ஒரு ஒரு ஓட்டைதான் இந்த மசோதாவில் இருந்தது. இந்த மசோதாவின் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்த ஓட்டையை சர்க்கார் ஆலோசனைக்காரர்கள் வைத்து விட்டார்கள். அது இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து வருஷங்களாக அப்படி இருந்த ஓட்டையை சர்க்கார் அதிகாரிகள் இதுவரையிலும் கண்டு பிடிக்கவில்லை என்று குறை கூறினார். வாஸ்தவம். யானைக்கும் அடி சறுக்கும். அதற்கு சாத்தியமும் உண்டு. பத்து வருஷங்களாக கண்டு பிடிக்கவில்லையே என்று சொல்லும் ஸ்ரீமான் நாராயண குருப் அவர்களே இதைக் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். அவர் அப்படி கண்டு பிடித்தார்களா என்று கேட்கிறேன். அவர் கண்டு பிடித்து ஏன் சர்க்காருக்கு எழுதவில்லை. அவருடைய Public acumen எங்கே போயிற்று? அவர் இதைக் கண்டு பிடித்து காலாகாலத்தில் ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்கிறேன். அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால் சர்க்கார் அதைத் திருத்தியிருப்பார்களே. இப்படி குறை கூறுவது சரியல்ல. தவறு இருந்திருந்தால் திருத்தவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கலாம்.

“அடுத்தபடியாக பேசிய நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்கள் அவரைப் போலவே ஆத்திரத்தோடும் ஆவேசத்தோடும் பெரிய சத்தத்தோடும் பேசினார், அப்படி பேசவேண்டியதில்லை. ஆவேசத்தோடும் ஆத்திரத்தோடு பேசி விட்டால் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிடுவதாகாது, என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“மேலும் இந்த சட்டத்தினால் வியாபாரிகளுக்கு எந்தவிதமான தீமையையும் விளைவிக்காது. பொது ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரியை சர்க்கார் வசூலிக்கும்போது அதை முதலிலேயே சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விடுங்கள் என்றுதான் இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி பத்து வருஷங்களாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தின் சராசரி விற்பனையை கணக்கிட்டு அதை முன் பணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதா கூறுகிறது. ஏற்கெனவே வாங்கிக்கொண்டு வந்த பணத்தை இப்பொழுது இந்த மசோதாவின் மூலமாகக் கொடுக்கச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அதற்கு விதி இருந்தது என்று நினைத்து

25th February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அதன்படி கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது சட்டம் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் கனம் ராமலிங்கம் கூறிய ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“வியாபாரிகள் விற்பனை வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் படுக்கையும் அப்படி இப்படி இல்லை. விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் கொடுப்பதற்குள் அவர்கள் எவ்வளவோ இம்சை அடையவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் நடந்துகொள்வதைப் பார்த்தால் அவர்கள் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் வேறு நாட்டிலுள்ள வேறு மனிதர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சேவைகளை செய்ததாக இருக்கிறது. அப்படி செய்யவேண்டிய சேவைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு அம்சம். அதிகாரிகள் துன்பத்தை பொருக்க முடியாமல்தான் விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் வெறுக்கிறார்கள். துன்பமில்லாமலிருந்தால், வரி கொடுக்க முனுமுனுக்க மாட்டார்கள். காரணமில்லாமல் முனுமுனுத்தால் வியாபாரிகளுக்கு நாட்டுப்பற்றுதல், மக்கள் ஆட்சிபற்றுதல் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த வேற்றுமை உள்ளவர்கள் நாட்டுக்கு சொந்தமானவர்கள் அல்ல.

“கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தில் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. அதையும் நான் தெரியப்படுத்துகிறேன். அதாவது விற்பனை வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் சில சில சமயங்களில் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதில் உண்மை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள்கூட சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறார். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது வியாபாரிகளிடம் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பெரும் பணக்காரர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள், நடுத்தர பணக்காரர்களையும் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் சர்வசாதாரணமாக ஏழையாக இருக்கும், கொஞ்சம் முதல் வைத்து வியாபாரம் செய்யும், செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும் சிறிய வியாபாரிகளை அவர்கள் ஹிம்சை செய்கிறார்கள். ஒரு தடவைக்கு பல தடவைகளில் கணக்குப் புல்தகங்களைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று அலக்கழிக்கிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் சரியானபடி கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வது இல்லை. தானேதான் கட்டையை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே கணக்கை எழுத வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே விற்பனை வரி காரியாலயத்திற்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தன்னுடைய கடைக் கணக்கை தன்னால் சரிவர எழுத முடிவதில்லை. இப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளை வாரம் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கச்சேரிக்கு தொடர்ந்து வந்து கணக்குப் புல்தகங்களைச் சமந்துகொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படி போக முடியும், பிறகு அவர்கள் தங்கள் வியாபாரத்தை எப்படி நடத்த முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அப்படி அந்த வியாபாரிகள் கச்சேரிக்குப் போனாலும் கூண்டிற்குள் மூன்று மணி நேரம் கை கட்டிக்கொண்டு நிற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது யாரும் சகித்துப் பார்க்கமுடியாத காட்சி. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தீர்க்க முன் வரவேண்டும்.

“இது மட்டுமல்ல. விற்பனை வரி அதிகாரிகள் பல இடங்களில் முகாம் போட்டுக்கொண்டு சில்லரை வியாபாரிகளை பல இடங்களுக்கு வரச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் வச்சொல்லி அவர்களுக்கு கார் செலவு, படிச் செலவு முதலிய செலவுகளைச் செய்யச் சொல்லி தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். இதையும் நிறுத்த வேண்டும். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் வியாபாரிகளை கொடுமையாக நடத்தக் கூடாது என்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும்.

“அத்துடன் வியாபாரிகளை வரச்சொன்னால் அவர்கள் வந்த தினத்திலேயே அவர்களுடைய வேலைகளை முடித்து விடுவதில்லை. ஒன்று இரண்டு நாட்கள்கூட பயம் கொடுப்பதில்லை. அடுத்த அடுத்த தினம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் காலையில் 10 மணிக்கு வந்தால்

[Sri V. Balakrishnan] [25th February 1955]

மார்ச் 5 மணி வரையில் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் வந்தவர்களை காக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்றும் கண்டிப்பாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். ஒரு தினத்தில் ஒரு வியாபாரியை வரச் சொல்லிவிட்டால் அந்த வியாபாரியின் வேலையை முடித்த பிறகுதான் மற்ற வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் தினம் 20 அல்லது 25 வியாபாரிகளை வரச்சொல்லிவிட்டு அவர்களை காக்க வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு வியாபாரியை இத்தனை மணிக்கு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு போடவேண்டும். அந்த மணிப்படி வந்தால் அந்த வியாபாரியின் வேலையை முடித்துவிடவேண்டும். ஒரு வியாபாரியின் கணக்கை முடித்துவிட்டுதான் மற்ற வியாபாரியின் கணக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கணக்குப் புல்தகங்களை 11 மணிக்கு எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஆஜராக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த நேரத்திற்கு வருவதில்லை. இவ்விதம் பல வகைகளில் வியாபாரிகளுக்கு அதிகாரிகள் தொந்தரவுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளை வியாபாரிகளால் பொறுக்க முடியவில்லை. இந்த அதிகாரிகள் பெரிய மூட்டைப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த மூட்டைப் பூச்சிகளை ஒழித்தால்தான்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஒழிப்பது இல்லை. நசுக்க வேண்டும்.”

*** SRI V. BALAKRISHNAN :—**“இந்த மூட்டைப் பூச்சிகளை நசுக்கினால்தான் விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் ஏற்படும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டங்களும் வியாபாரிகளுக்கு நீங்கும். இவைகள் நீங்கினால் இந்த வரியைக் கட்டுவதில் அவர்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களும் சர்க்காரை ஆதரித்து விற்பனை வரியை எவ்வளவு சலபமாக வசூலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சலபமாக வசூலிக்க ஒத்துழைப்பார்கள். ஒத்துழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

*** SRI B. K. NALLASWAMI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முறையில் நடைமுறையில் ஏற்படுகிற பல சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் வியாபாரிகளுக்கு ஒரு மாறுதலும் இல்லை. முன்பு விதிக்காக இருந்தது. இப்பொழுது சட்டமாக வருகிறது. அவ்வளவுதான் வித்யாசம். “வியாபாரிகள் தேச பக்தியோடு வரி கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள், ஆனால் தன்மானத்தை விற்பனை வரி ஆபீசில் இழக்க வேண்டிய நிலைமையில் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள்.” அது வால் தவம். வியாபாரிகள் அங்கு நேர்மையாக நடத்தப்படுவதில்லை. வியாபாரிகள் திருடர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர்களை நடத்துகிறார்கள். அதிகாரிகள் அவர்களிடம் நடந்துகொள்வதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் வரியை முன்கூட்டியே வாங்கிக்கொள்கிறோம். திருப்பிக் கேட்கும்போதுமட்டும் அந்த மாதிரி அதிகாரிகள் நேர்மையாகக் கொடுப்பது இல்லை. அதே முறையில் அதிகாரிகள் திருப்பிக் கொடுப்பதும் இல்லை. விற்பனை வரி மந்திரியார் பவானிக்கு வந்தபோதுகூட வியாபாரிகள் இதைப்பற்றிய புகார் சொன்னார்கள். சென்ற வருஷம் வசூலித்த வரியை 6 மாதம் 9 மாதம் சென்றும்சுட திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அடுத்த வருஷ தவணையைக் கொடுப்பதில் கொஞ்சம் தவறுதல் ஏற்பட்டு விட்டால் உடனே அதற்கு பெனஸ்ட்டி விதிக்கிறார்கள். சர்க்காரிடம் அவர்களுடைய பணம் இருக்கும்போதுகூட அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்காமலும் அதை இதற்கு ஈடு செய்துகொள்ளாமலும் பெனஸ்ட்டி விதிக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வட்டியும் கொடுப்பது இல்லை. மத்திய சர்க்காரில் வருமான வரி முன் பணமாகக் கொடுத்தால் அதற்கு வட்டி கொடுக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் ‘ரீபண்ட்’ செய்யவேண்டிய பணத்தைக்கூட இந்தக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மறுபடியும் தவணை தப்பாமல் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

25th February 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

“சென்ற வருஷத்தில் ஒரு வியாபாரிக்குத் திருப்பித் தரவேண்டிய பணமிருந்தால் அந்தப் பணத்தை இவ்வாண்டு வரிக்கு சரிப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. இரண்டாண்டு கழித்து வரவேண்டிய பணத்தை திருப்பி வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்தாலும் வட்டி சேர்த்துக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் வியாபாரிகள் கட்டவேண்டிய பணத்தை ஒரு பத்து நாள் கட்ட கால தாமதம் செய்தாலும் உடனே அதற்குப் பெனல்டி போடப்படுகிறது. இந்த அநீதியான முறையை ஒழிக்க வேண்டும். வியாபாரம் கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லி அவர்கள் 6 மாதம் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். சில தயாராக இல்லாததால் தாமதமாகிறது. இப்படி வியாபாரிகளுக்கு அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கொடுக்கக் கூடிய தொல்லை பொறுக்கமாட்டாமல் பல வியாபாரிகள் தாங்கள் வியாபாரம் செய்வதையே நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஆகவே வியாபாரிகளை கௌரவமாக, கண்யமாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் நடத்தும்படியாக சர்க்கார் தக்க உத்தரவுகளைப் போடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* Sri K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்ததற்குப் பதிலாக இப்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய வரியை உடனேயே வியாபாரிகள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகவே பொது மக்களிடமிருந்து வரக் கூடிய வரிப்பணம் என்ன என்பதை உத்தேசமாகக் கணக்கு எடுத்துக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. கணக்குகளை அதிகாரிகளிடம் கொடுப்பதற்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அதிகாரிகளிடம் வியாபாரிகள் போரும்பொழுதே கண்யமாக நடத்துவதில்லை. கௌரவமாக நடத்துவதில்லை. ஆனால் ‘இனி ஒவ்வொரு வியாபாரியும் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை சென்று கணக்கைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் படப்போகிற கஷ்டம் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வியாபாரிகள் இஷ்டப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் கணக்கு அளிக்க முடியும் என்று சொன்னால் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவும் வசதி செய்யவேண்டும்.”

“சர்க்காரிலுள்ளவர்கள் விற்பனை வரியை ‘காமதேனு’, என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு யமதூதராகத்தான் இது காட்சியளிக்கின்றது. இதனால் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தின் ஒரு பகுதியையாவது கனம் மந்திரிமார்கள் உணர்ந்திருந்தார்களானால் இந்த மாதிரியான மூன்றுமாதத்திற்கு ஒரு முறை கணக்கைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பதுபோன்ற திருத்தச் சட்டங்களையே கொண்டு வரமாட்டார்கள்.

“அதோடு கடந்த 1½ ஆண்டுகளாகவே ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அதோடு மிக சீக்கிரத்தில் அமியக்கூடிய பொருள்களான வெற்றிலை, வாழை இலை முதலியவற்றுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கோரப்பட்டு வருகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“பட்ஜெட் விவாதத்தில் இவற்றைப் பற்றி பேசலாமென்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

[25th February 1955

* **SRI K. V. RAMASWAMI** :—“ பட்டுடைக் கூட்டத்திலும் இவற்றைச் சொல்லுகிறேன். இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதா சபைமுன்பு இருப்பதனால் மிக சிக்கிரத்திலேயே அழியக் கூடிய வெற்றிலை, வாழை இலை போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-45
a.m.

[illegible]

‘വിപ്ലവനികിന്തി ചായക്കട, റോട്ടറും ഉടമകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീരെ താങ്ങാനാവാത്തതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ആദ്യത്തെ സാമ്പത്തികവകുപ്പ് മുതൽക്കെങ്കിലും ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾക്കുള്ള പേരിടലും കേടുവന്നുപോകുന്നവ (perishables) യുടെ ഉപയോഗത്തിൽപ്പെട്ടതിനുള്ള ചായക്കട, റോട്ടറും ഉടമകളെ വിപ്ലവനികിന്തിയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാത്തപക്ഷം ആങ്ങൾക്കു പ്രാപാരസ്വാധീനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രശ്നസമരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.’

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Let me make a submission, Sir. The hon. Members are talking about articles which have got to be exempted from assessment to sales tax. But this is a Bill purely with regard to the collection of sales tax. After all, I shall be presenting the Budget to-morrow and the hon. Members will have six days to mention all these things. They should have something at least to mention about the Budget. What is the use of exhausting all this ammunition even now.”

[illegible]

* **SRI R. KUPPUSWAMI** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதாவது பட்ஜெட் ரீப்பிப்பதற்கு முன்னாலும் விற்பனை வரியிலிருந்து எவை எவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கும்.”

25th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ பட்ஜெட் தயாரிக்கப் பட்டு அச்சடிக்கப்பட்டும் விட்டது. இனிமேல் சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அப்போது நீங்கள் சொல்லவேண்டியவற்றை பட்ஜெட் விவாதத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.”

* **SRI R. KUPPUSWAMI** :—“ அப்படியானால் வேறு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி வசூல் செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த தொந்தரவு விளைகிறது. அதுவும் குறிப்பாக உண்மையாகவே கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வியாபாரிகளுக்குத்தான் ரொம்பத் தொந்தரவாக இருக்கிறது. பொய்க் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள் எப்படியோ தப்பித்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவும் சர்க்கார் இந்த விற்பனை வரியை வசூல் செய்யும் முறையில் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் கணக்குகள் வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்து கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு எவ்விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள ஒரு முறையைக்கண்டு பிடிப்பது அவசியமாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. H. KANARAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ നിയമത്തിനെ ഇങ്ങനെ ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നതന്നെ കാണുകയായത് കോടതിയായെന്നുള്ളത് സംശയമില്ല. ഒരു ഭേദഗതികൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അത് നന്നായി പരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. മുൻകൂട്ടി നികുതി വാങ്ങുകയെന്നുള്ളത് നീപ് യായിട്ടും അന്യായമാണ്. ആൻ കൺ ചോദിക്കട്ടെ, ഈ ഗവണ്മെന്റിനോടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മൂന്നു മാസത്തെ ശമ്പളം മുൻകൂട്ടി കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊടുക്കുമോ? അതിനെ തുല്യമല്ലേ കച്ചവടക്കാരോട് മുൻകൂട്ടി നികുതി കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അത് യുക്തമായ വിധത്തിലല്ല ശരിയല്ല. ഇത് നേരത്തേതന്നെ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചെയ്യുകയാണെന്നുമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഈ ഭേദഗതി ബില്ലിന് പാസ്സാക്കുന്നതിലെതാണ് തെറ്റായ ഏതെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങളുടെ. തെറ്റായ വിധം കൊടുക്കുന്നതാണ് അത് അത്യാവശ്യമായവയെങ്കിലും തിരുത്തേണ്ട കടമ ഈ അസംബ്ലിക്കുണ്ട്. തെറ്റായ ശരിയല്ലുകൊടുക്കുകയല്ല ഈ അസംബ്ലിയുടെ കടമ.

“കുലവടം പൊതുവിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം ഇത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് നിഷ്ഠി മന്ദ്രകൂട്ടി വാങ്ങിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൂടുകക്കാരെ കണക്കിലേറെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ധാരാളം സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കാനേ പാടിയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

“ഗവർണ്ണറുടെ നികുതി വിവരങ്ങളെ ബില്ലാണെങ്കിൽ യാതൊരു അമന്ദവില്ല. വിചാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ബില്ലു വന്നുകുതിച്ചു. അതേ സമയം എട്ടുപുറം ചീത്തയായിപ്പോകുന്ന സാധനങ്ങൾക്കൊണ്ടു കടപടം ചെയ്യുന്ന മോട്ടർ, റെസ്റ്റോറന്റ്, ഉടമസ്ഥന്മാരെ വിപ്ലവ നികുതിയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിന് ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടു വരണമെന്ന് എത്രയോ കാലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതു ചെയ്യാൻ ഭാവമില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കോഴിക്കോട്ടു പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ മോട്ടർസ് ആൻഡ് റെസ്റ്റോറന്റ് അസോസിയേഷൻ അസോസിയേഷൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഗവർണ്ണർ ഇതുവരെ ആലോചിച്ചിട്ടില്ല. നികുതി മുൻകൂട്ടി വാങ്ങാനുള്ള ബില്ലാണ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. മുൻകൂട്ടി വാങ്ങാൻ ഗവർണ്ണറുടെ വലിയ താല്പര്യം കാണുന്നുണ്ട്. അത് നല്ലതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കുവാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവിസംഗീകൃതമാകുന്നു.”

*** SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள், விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்றும், மாதா

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [25th February 1955]

மாதம் வரி வசூலிப்பதைவிட வருஷக் கடைசியில் வசூலிப்பதுதான் நல்ல முறை என்றும் சொன்னார்கள். நான் வியாபாரத்திலே கொஞ்சம் அனுபவஸ்தர் என்ற முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை நசக்குகிறார்கள் என்பதைவிட வியாபாரிகள் சர்க்காரை வரி கொடுக்காமல் நாமம் போட்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். திருவண்ணாமலையில் மினகாய் வியாபாரம் செய்யும் தரகு மண்டிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மினகாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய தரகு மண்டிகளில் மினகாய் விற்பனைக்குப் பட்டியலே (பில்) தயார் செய்யாமல் ஏதோ ஒரு சீட்டில் எழுதி பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதிகமாக வியாபாரம் நடந்தாலுங்கூட ‘பில்’ போடாமல் வியாபாரம் செய்வதால், சர்க்காருக்கு விற்பனை வரியின் மூலமாகச் சேரவேண்டிய பணம் பெரிய அளவுக்கு ஏமாற்றப்பட்டுவிடுகிறது. வியாபாரிகள் பில் போடாமல் விற்பனை செய்வதன்மூலமாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள்தான் ஏமாற்றப்படுகிறார்களேயொழிய அதிகாரிகள் அக்கிரமமாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த சில அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது வியாபாரிகளுக்குச் சலுகை காட்டிப் பேசுவது என்ன நியாயம் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

“வருஷ முடிவு வரையில் அதிகாரிகள் காத்திருக்காமல், மாதா மாதம் விற்பனை வரி வசூல் செய்வது நல்லது. அப்பொழுதுதான் விற்பனை வரி ஏமாற்றப் படாமல் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே, சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை மிக அக்கரையுடன் அதிகாரிகள் மாதா மாதம் வசூலிப்பது அவர்களடைய கடமையாகும். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை நாம் ஆதரிக்காவிட்டால் வியாபாரிகள் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்கு நாமும் வழிகாட்டியாக ஆவோம் என்றுதான் அர்த்தம். விற்பனை வரியை மாதா மாதம் வசூலிப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

10-55 * SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, so far as the main provisions of the Bill are concerned, there could be really no objection to them because certainly the Government will be well within their rights to set right the defect in the existing legislation. But my fear is that some difficulties and hardships may arise when it comes to the question of giving retrospective effect to the provision contained in this Bill. I am perfectly in agreement with what the hon. Member, Sri Parthasarathi, said as regards the legal difficulties. There are certain legal difficulties and there may be other defects also. There are punitive provisions in the existing Act and we cannot give retrospective effect to them as they will cause hardship to the people. Therefore, my only appeal to the Government is that they should not give retrospective effect to the Bill.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I have my own serious fears in conceding the principle of making advance collections. I have also my own doubts about the morality of the method of making advance collections. It is the taxes that make a Government unpopular but without taxes the Government also cannot be carried on. If the Government begin to collect taxes in advance, it is going to make the Government more unpopular and it is also going to make it more hard for the people. I know that this principle of advance collection is in operation in the case of income-tax and I also know that evasion is one of the reasons urged by the Government for making these advance collections. I would like to know, what tax there is that is not evaded or what tax there

25th February 1955] [Dr. K. B. Menon]

is that is not passed over. As long as the profit motive is the dynamic urge in society, these evasions will be there. I believe that the sales-tax has a very long history and it has been a progressively regressive tax and it is also to be said to the credit of the Madras Government that it is this Government that first made the suggestion to make it a multi-point tax. It has been accepted all over the country and has made the sales-tax more regressive. Where is the guarantee that if this concession of collecting the tax in advance is made in the case of sales-tax, that it will not be extended to other taxes? If the sales-tax can be reasonably assessed on the basis of past experience, cannot the same principle be applied in other taxes like the Motor Vehicles Tax? In all these cases, I believe, a reasonable estimate can be made by the Government and the tax can be collected in advance, but whether that principle should be conceded, is the issue on hand.

“ Speaking again from the point of view of the businessman, a businessman who has an income of up to Rs. 10,000 is exempted from the sales-tax. But that is a very low figure. The average businessman, I am quite sure, will be doing business more than Rs. 10,000 and he will be rotating his cash and will have very little capital to make these payments in advance. I am afraid that it will be a hardship on the small businessman if this principle is conceded. Speaking from experience, I know that the sales tax was collected in advance in the case of co-operatives. The co-operatives had great difficulties in making advance payments. But where the ration shops were closed and where there were no P.C.C. Societies dealing in rice, still the Government collected these advances and the Government have not paid back the advances they collected from them. The Government have been very smart in making collections but have been very tardy in paying back their dues. I am afraid that to allow the Government to collect the tax in advance may work as hardship on the average businessman.”

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :—

“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Members who have spoken on this motion have raised various questions on general administration which, I shall submit do not arise on this particular Bill. So far as this Bill is concerned I have to explain to the House how the occasion has arisen for introducing it. The first speaker, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup, raised two questions, namely, of respect for the judiciary and of fundamental rights. I shall explain that neither of these questions arise on this Bill.

11-00
a.m.

“ What happened in 1939 when the General Sales Tax Act was enacted was that in Section 3 it was enacted that every dealer shall pay tax for each year in respect of the turnover for the year. Then the matter was left to the rules to be framed under the Act. Immediately thereafter, in August 1939 all the rules were placed before the Legislative Assembly and I am emphasising it because some of the hon. Members raised the question of privilege of the House. Actually none of these rules were passed by the Government but,

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

as required by the Act in respect of turnover, all these rules were placed before the Legislative Assembly on the 7th August 1939. They were discussed and passed by a resolution of the House.

“ These rules provided for two systems: One system is that if a merchant was assessed to sales-tax in the previous year, in the succeeding year he can pay in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year. Then at the end of the year accounts will have to be produced and any adjustments which are necessary will be made. Actually, in such cases adjustments will be necessary. The other alternative which the merchant himself can take is to say that he does not want to pay the tax on the basis of the income for the previous year and that at the end of each month he will give an account of the actual transactions during the month and pay the tax on it. At that time, that is, in August 1939 these rules were not opposed. Originally it was suggested in the rules that the payment should be made before the fifteenth of the month. Then some hon. Members who were also merchants suggested that they would require some time and suggested that the payment should be made before the 20th of the month. This was accepted by the Government.

“ Therefore, according to the rules which were accepted by the Legislative Assembly by actually passing after discussion a resolution on the 7th August 1939, the merchants in Madras have been paying the tax either in twelve equal instalments on the basis of the actual assessment of the previous year or they have been paying the tax every month on the basis of the turnover of the previous month as given by them. I may mention that the adjustments come at the end of the year because the latest speaker referred to the difficulty of merchants having to give accounts every month. They do not have to give these accounts every month. They have to pay either twelve equal instalments which have already been fixed or send their own figures of the previous month's transaction and make the payment. All the accounts are taken to the officer only at the end of the year when the final assessment takes place.

“ This system which is in the rules as passed by the Legislative Assembly in 1939 has been going on for the last fifteen years. I may also tell you that two years ago this question of advance collection was raised before the Madras High Court. At that time a Division Bench of the High Court said that there was nothing wrong about the rules. Actually most of the merchants collect these three pies in addition to the sale price from the purchaser at the time of making the sale. Therefore by the end of the month, a trader would have collected this three pies per rupee from the persons to whom he has sold the goods and it is this amount which he remits into the treasury next month. He only remits what he has collected. As regards those who have not collected the sales-tax from the people; I wish to submit that they do not do it out of charity. Actually, I may mention to you that I like the merchant who collects the three pies from me because I know that the

25th February 1955] [Sri V. K. Thiruvengkatachari]

price I pay is correct. This merchant is only collecting the tax of three pies because he has not got to pay the tax but it is the purchaser who has to bear it. On the other hand, take for instance some of the big firms—some of the firms on the Mount Road—who do not collect the sales-tax from the purchasers. Their prices will be up by four or five times what they will have to collect by way of sales-tax alone. The purchaser naturally feels that here is a nice, big merchant who does not collect the sales-tax from him. But, for the same article for which a purchaser pays Re. 1 plus 3 pies as sales-tax, he will be charged Rs. 1-2-0 by the big merchant who says he does not collect the sales-tax from the purchaser; because the big merchant does not like to keep quarter-annas in his accounts the quarter anna becomes two annas. He therefore really collects more from the purchaser.

“ The merchant who collects the sales tax from the purchaser remits into the treasury before the 20th of the next month what he has collected till the end of the previous month. Here also no trouble arises as regards his accounts because he gives the final account only after the close of the year. What has now happened in connexion with this is that another case—a very small case—was taken to the High Court. The stand was taken on the following point, namely, that section 3 of the General Sales Tax Act, 1939, says that every dealer shall pay for each year a tax on his total turn over for such year and therefore it is only for the whole year he has got to pay the tax, that he need not pay every month and that the rules do not have the authority of the main Act. Now, as I told you, these rules were passed by this very Legislative Assembly in 1939 and nobody took any objection to it earlier than in 1952 when it was overruled by the High Court. In view of what has now happened I will admit what one of the hon. Members said that legal acumen was not always a reliable thing. Apparently it appears to be so, because the same lawyer who won the case two years ago has lost his case in 1954.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ By the same Advocate-General.”

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General):—“ Therefore the general questions which have been raised by hon. Members may arise in general administration. General amendments to the Sales Tax Act are pending and they will be brought up in a comprehensive Bill. Many of these general questions will be dealt with at that time and it is particularly so with reference to the hon. Member Sri M. Narayana Kurup's statement about the judiciary and about fundamental rights. Here there is no question of fundamental rights or any other thing. According to the Act every dealer has got to pay and how it is to be collected is the only question. For fifteen years we have been collecting this tax in advance. Unfortunately, a controversy arose as to whether these rules are supported by the Act passed by this Legislature. Therefore with the highest respect for the Legislature, we come before the same Legislature which passed the rules in 1939

[Sri V. K. Thiruvenkatachari] [25th February 1955]

thinking that the Act enabled it to do so, we come before it now for validating them. Therefore, there is no question of fundamental rights.

" As regards the question of respect for the judiciary, I may say two things. One is that so far as this Division Bench which gave this judgment is concerned, it could be said that after all the discussion that took place the decision could have been this way or that away as the arguments advanced were roughly equally balanced. At the end it was felt that the Act as it stood did not include the power to make such a rule and the judgment also did not prevent us from amending the Act to enable us to make rules for collecting the tax in advance. So, we are not acting against the judiciary or showing any disrespect to the judiciary or anything of that kind.

" The other aspect is, the same hon. Member suggested that the Government should not come forward frequently with amendments of this type. This is a principle that cannot be accepted. In a taxation measure, however carefully we draw it up, we find new conundrums and new problems arising and new loopholes are discovered. Though the intention is that every person on whom the tax is levied should properly pay it, we will find that by some particular method of doing business or by some particular method of making out bills and sales invoices and so on a man may be able to escape the tax. Our legal ingenuity cannot go to the extent of covering all the loopholes even when we frame an Act. Therefore, when it is found in a case that is taken to court that there is a loophole the Government must come before the Legislative Assembly and ask it to pass legislation to rectify these loopholes. In England, so far as income-tax is concerned, it is probably amended three or four times in a year and it is also widely amended at the time of the Finance Bill every year. Therefore in a taxation legislation whenever loopholes are found the Government will have to come before the Legislature and each Bill will have to be dealt with on its merits. There is no such principle that the Government should not come before the Legislature as often as it likes in order to rectify loopholes and evasions in taxation statutes.

11-10
a.m.

" A suggestion was also made that we are providing for too much delegation of rule-making powers to the Government. The intention of the Bill and also the actual intention in enacting this law is not to give any extra powers to the Government. The power to prescribe rules is already provided for in section 3 of the original Act itself. But the Government have to place those rules before this Assembly and get its approval of the same. When we say in this Bill that the tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year, in monthly or quarterly instalments and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate for his turnover for the year or periodical returns of the actual turnover, we are really repeating the rule which is already contained in the rules framed under the

25th February 1955] [Sri V. K. Thiruvengkatachari]

Madras General Sales Tax Act, 1939. It is merely for the purpose of validating a rule which has been held to be invalid that this legislation has been brought forward, and there is no other object. The main principle of the clause is that the money can be collected in advance during the year, in monthly or quarterly instalments and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year or periodical returns as may be prescribed.

“ Then, Sir, reference was made to Article 265 of the Constitution. Article 265 of the Constitution says that no tax shall be levied or collected except by authority of law, and that the expression ‘ law ’ means a law passed by this Legislature. It is exactly for that purpose, we have come forward with this Bill before this House to be passed into law. Therefore, there is no question of not fulfilling the provisions of Article 265 of the Constitution.

“ Reference was also made to Article 20 of the Constitution and it was asked whether it would be proper to pass a retrospective legislation of this kind. I shall explain it. A merchant who is assessed to sales tax can pay in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year or at the end of each month on the basis of the actual turnover as given by him during the previous month. This system has been going on for the last fifteen years. Therefore, this question of giving retrospective effect does not arise at all. At the end of the year, any adjustments that are required will be made. If you take into account the assessments for 1953-54, practically in all cases final assessments would have been made after 31st March 1954. Probably some of the assessments made might not have been finalized though the returns might have been sent by the merchants. But this question of giving retrospective effect comes in more with reference to assessments for the current year, namely, from 1st April 1954 to 31st March 1955. On the basis of the rules as they exist now, merchants will be sending cheques to Government every month on the basis of actual transactions during the previous month or in twelve equal instalments a sum equal to the tax to which he has been assessed in the previous year. If we do not give retrospective effect to this legislation, even receiving these cheques is not proper. Let us assume a merchant has to pay in the month of June Rs. 103 on the basis of actual transactions during the previous month, namely, May. The merchant will have to send that amount to the assessing authority in the month of June and even the receiving of that amount which was quite valid under the rules as they stood will be now bad by reason of the judgment delivered by the High Court. Therefore, retrospective effect has to be given to cover transactions with reference to the current year, and perhaps a few cases of the previous year 1953-54 which have not yet been finalized. The judgment of the High Court had appeared in the newspapers and legally-minded merchants who had read the judgment might

[Sri V. K. Thiruvengkatachari] [25th February 1955]

not have sent the returns, for this month and the last month. Big merchants would have all paid the tax because they knew that they would be made to pay the same at some time or other. Actually there may be only a few legally-minded people who may not have sent the return on the plea that the law compelling them to send the return is not valid. Actually there may be only a few defaulters. With regard to these people, there will be no punishment for not sending the returns. They will be asked to send the returns now on the basis of the law that we are now making. If they send the cheques, they will be received and if they do not send them, a fresh order has to be passed by the assessing authorities, and then only the question of default arises. Therefore, there is no question of prosecution of those people who have defaulted payment. As a matter of fact, as soon as the judgment was delivered, the Hon. Minister had issued instructions not to launch prosecutions on the basis of advance collections to be made as per the rules, as they stood before the judgment was delivered.

“ In the case of income-tax, the collections that are made are really advance collections. But in the case of sales tax it is really not so though it is called advance collections. Though technically and legally such collections are called advance collections, they are not advance collections at all. For example, a merchant sends to the Government in February what he has actually collected from you and me at the rate of three pies per rupee during the month of January. Such a payment is not advance payment at all. Of course, some adjustments will have to be made at the end of the year but they are very small. Such adjustments are required in cases where the actual turnover does not exceed Rs. 10,000. But, in any case, the actual amount collected from the purchasers by way of sales tax will not be refunded. The adjustments required to be done by the Government are very little. I have explained to the House that there is no question of violation of Fundamental rights provided for in the Constitution or any excessive delegation of powers or any disrespect for the judiciary. This Bill is only a simple expedient for the collection of the dues for the current year. Retrospective effect will only apply to cases where final assessments are not completed. Most of the people would have paid the taxes and there would be no need to apply this law retrospectively to 99 per cent of the cases. If we do not pass this Bill and if we allow legal controversies to be going on, some of the merchants will be encouraged to say that the collections made under the present law are bad and that they can withhold payments. It is only for that, this Bill has been brought forward.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் டர்ன்ஓவர் ஆனால்தான் விற்பனைவரி போடலாம் என்று சட்டம் சொல்லுகிறது. மேலும் மாதாமாதமோ, மூன்று மாதத்திற்கு ஒருதரமோ வரி வசூல் செய்யலாம் என்று திருத்தம் கூறுகிறது. அப்படியானால் மாதாமாதம் அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அந்த வியாபாரியினுடைய மொத்த டர்ன்ஓவர் 7,000 தான்

25th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

வருஷக்கடைசியில் ஆயிற்று என்றால் ‘10,000 வந்தால்தான் வசூல் செய்யலாம்’ என்று சொல்லுகிற சட்டத்திற்கு விரோதமல்லவா?”

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :—
“எழுதியிருத்துக்கே வரி போடலாம் என்று அர்த்தம் அல்ல, டர்ன்ஓவர் 7,000-மோ அல்லது 8,000 ஆனாலும் வரிவாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்பதும் அல்ல. அட்வான்ஸ் எஸ்டிமேட்டின் பேரில், வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். பின்னர் வருஷக்கடைசியில் ரூ. 7,000 டர்ன்ஓவர் இருந்தால் ரீபண்டு மனு போடவேண்டும்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I am very thankful to the Advocate-General for intervening in the debate and explaining the legal aspects of the Bill very lucidly and in great detail. Having heard his explanation, one should wonder at the charge that was made by the hon. Member Mr. Kurup who said that there was lack of legal acumen. Sir, the same gentleman at one stage was able to convince the Court that the Act as such was all right and it did not require any amendment. But unfortunately, now this time the same gentleman was not able to convince the present Bench of the High Court. That means it is not due to want of acumen on this side but it is due to the different point from which the Honourable Judges looked at it. It is quite open for even eminent lawyers to differ and there is nothing new in that.” 11-20 a.m.

“Referring to the hon. Member from Ottapalam, he has become a veritable doubting Thomas (laughter) and he begins to question everything even granting some margin because he is a non-practising lawyer. Even then I think there is no justification for him to level those charges against the Government. If his argument is to be pushed to its logical conclusion, well, Sir, now there are Panchayat Courts and Munsif Courts; they must so see that their judgments are so perfect that there is no error as to take them to the District Courts or High Court or other higher Courts. Now we see even decisions made by very eminent judges are taken to Supreme Court and formerly to the Privy Council. There cannot be any finality about law. There is always room for interpreting it in different ways. Therefore, his charge is very unreasonable.

“Then as for the necessity and the technical aspect of it, it was explained by the Advocate-General and I do not want to go into what he said. As he said, it was only the High Court who said there was a specific difficulty and it was left for the Government to set right and therefore we have come forward with this Bill.

“As for the retrospective effect and advance collection, the Advocate-General said it was not really an advance collection, but that it was collection of what the merchant has already collected and that instead of taking it as a lump sum at the end of the year, the Government wish to take it in twelve months or so. It

[Sri M. A. Manickavelu] [25th February 1955]

is good in the interests of the merchants also. For example, in my place there are two landlords owning a number of shops, each man owning about 40 or 50 shops. One landlord at the end of every month sends a bill and collects his rents. There is the other man—he is a very shrewd fellow—who goes round every evening and collects the rent every day. Supposing the rent is Rs. 4 per month, he collects at As. 2 or so per day every evening from the shop-keepers who do not find any difficulty in paying; and on the other hand they pay very willingly. Thus this man gets the whole collection and there are not arrears. The other man's dues fall into arrears and he has to file suits. Every day collection is in the interest of the merchants also, for they are satisfied that their burden is got rid of every day. So in the interests of merchants themselves it is better this arrangement is continued.

“ Sir, another point was made out. Apart from the facilities for the man who pays the tax under this law, it also prevents fraud as pointed out by the hon. Member Sri Panchaksharam. A man carries on business for 5 or 6 months and after that runs away. What becomes of the tax due from him? We will not be able to collect anything from him and Government money will be defrauded. So preventing frauds is another advantage.

“ Sir, the hon. Member from Pudukkottai, I am glad, gave a very effective reply to both the hon. Members Mr. Kurup and Mr. Ramalingam. I am very glad that in spite of his preoccupations as President of the Widows' Rehabilitation Society, he found time to study the Bill in detail (laughter) and understood it properly and also gave a fitting reply.

“ Sir, coming to my friend, the hon. Member Mr. Gopala Menon, while he supported the Bill he gave some advice in the matter of collection and said that one should ‘lend grace and charm’ in the matter of collection. Well, I am quite willing to lend as much grace and charm as possible in the matter of collection, but I wish to know the experience that he has gathered in the matter of collecting his advocate's fees. How much grace and charm he lends to it I should know for my benefit and then I shall try to translate it. Collection is a very difficult thing and how much grace and charm could be lent to it, I cannot understand. I will get to know his experience when he tells me and see whether it is practicable. Anyway, I am prepared to lend as much grace and charm as possible. (The Hon. Finance Minister: ‘We can appoint women officers.’) The Hon. the Finance Minister suggests that if women officers are appointed, they will be collecting with grace and charm. Well, I have no objection to try that thing, but I will first of all consult the Hon. Member Sri Balakrishnan and try it. (The Hon. Sri C. Subramaniam was heard to say: ‘He can suggest only widows.’)

“ Sir, as regards the charge that officers collecting sales tax are very unscrupulous, rude and behaving badly and all that, no general

25th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

charge like that can be levelled. But I do not propose to refute all of them. Still, in some cases one or two may overdo a little. If, however, specific cases are brought to the notice of the Government, the Government will try to take steps to see that such things do not recur.

“ Well, Sir, I am very glad that the Member from Thonipadi stood up and said that all the charge is not to be laid against the collecting officers, there is much to be said against merchants also, etc. I am glad that at least one member got up and said that merchants also contribute so much for the officers being hard. So many merchants are trying to evade. There are some black-sheep in the merchant class also and because of them other merchants also are put to worry and get a bad name. It is better that the Merchants' Association who take up this question of exemption from potato, milk, fish and all that, also try to tone up the merchant class in their behaviour and their keeping of correct accounts and see that they do not evade. Then this question of hardship from the officers will not arise. We have to see both sides of the question. There is no good always accusing the officers alone. There are very good merchants also, but there are a few officers who misbehave. Whatever it is, Government will try, as far as possible to set right things. It is not quite germane to our discussion now, but since it has been raised I had to refer to it.

“ That is all. I have nothing more to add. I hope further discussion will proceed soon.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Sir, both the learned Advocate-General and the Hon. the Minister have assumed that these taxes are for moneys actually realized by the trader. It must be remembered that there are a large number of merchants . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member cannot make a speech again. He should be brief.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ I am only making a personal explanation, Sir. There are a large number of traders who do credit sales and for thousands of rupees—As I said before I am not satisfied with the morality underlying the Bill—It is not money which the trader or merchant has actually collected that is taxed but money which he may collect or may not collect for the credit sales that he has made. It is that which I referred to when I said I was not quite satisfied with the principle underlying the Bill. I am sorry I have not been given any explanation.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I want to submit that in the majority of cases it is only cash collection and in a few cases it may be on credit system. But I think this arrangement will put an end to this credit system also. It is good.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th February 1955]

It is in the interests of trade; it is in the interests of the buyer; and it is in the interests of the seller and will put an end to that kind of credit system."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" We will now take up clause by clause discussion."

Clause 2.

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' In line 9, after the word " instalments," insert the words " at the option of the dealer " . '

SRI A. RATNAM :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' In lines 9 to 12, omit the words " and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover as may be prescribed " . '

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' In line 13, after the word " payable," insert the words " on the basis of the turnover of the preceding year " . '

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் மூன்று காரணங்களை எடுத்துக் கூறியிருந்தோம். அதில் இரண்டை அட்வொகேட் ஜெனரல் விளக்கிச் சொல்லி விட்டார். மூன்றாவது பாயின்ஸ்ட்டி இந்த மசோதாவை இம்மாதிரி பாஸ் செய்து விட்டால் வரி வசூல் செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கொடுப்பதாக ஆகும். அவ்விதம் அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதால் வியாபாரிகளுக்கு அதிகப்படியான தொந்தரவுகளை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். வருமான வரியை வசூல் செய்வது போல் மாதத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இந்த அதிகாரிகள் போய் எவ்வளவு வியாபாரம் ஆகியிருக்கிறது என்று சரிபார்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம்."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாதம் மாதம் வரியை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை. வியாபாரிகள் மாதாமாதம் அல்லது முன் கூட்டியே வியாபாரம் நடத்தும் கணக்கைக் கொடுப்பதிலும் ஆட்சேபணை இல்லை.—

' and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed. '

25th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

என்றிருப்பதை நீக்கி விடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த அதிகாரத்தை இப்பொழுது அதிகாரிகளின் கையில் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. மாதாமாதம் என்ன வியாபாரம் நடக்கிறது என்ற கணக்கை கொடுப்பதற்கு முன் கூட்டியே வியாபாரம் வருஷத்திற்கு என்ன நடக்கிறது என்று எதிர் பார்த்து கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அதிகாரத்தை சர்க்கார் கையில் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அட்வொகேட் ஜெனரல் சொன்னதுபோல் அந்த அதிகாரம் வியாபாரிகள் கையில் இருப்பதாக இருக்கிறது. மாதாமாதம் கணக்கைக் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை வியாபாரிகள் கையில் கொடுத்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சென்ற வருஷ வியாபாரத்தின் அடிப்படையில் கணக்கைக் கொடுத்து அதை 12 தவணைகளில் வாங்குவதாக இருந்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. வருஷக்கடைசியில் கணக்கைப் பார்த்து வருஷ செய்வதிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த மசோதாவின் வாசகப்படி—

‘and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed.’

என்றிருக்கிறது. யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நிர்ணயிக்கவேண்டிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. மாதாமாதக் கணக்கையும் அல்லது வருஷக் கணக்கையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருப்பதால் அதை எடுத்துவிடவேண்டும். இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Even now the option is in the hands of the dealer himself. For the purpose of advance collection, a dealer can furnish an advance estimate of his turnover for the year on the basis of his turnover in the previous year or monthly or other periodical returns of the actual turnover as he thinks. The Government takes the estimate as it is, and only after the end of the year the accounts are scrutinized. So the option is with the dealer himself. The law as it stands is quite all right. It gives ample scope for the dealer to pay the tax in easy instalments. So I oppose the amendments.”

* SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General) :—“ இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய திருத்தத்திலும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டப்படி போன வருஷ கணக்கையும் அல்லது இந்த வருஷ மாதாமாதம் என்ன விற்பனை நடந்தது என்ற கணக்கையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய இஷ்டப்படி கொடுக்க வேண்டியது என்பதுதான் கனம் மந்திரியினுடைய அபிப்பிராயம். கவர்ன்மெண்ட் இஷ்டப்படி ரூல் செய்துவருகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன்மேல் நான் சொல்வதற்கு இல்லை. 1939-ம் வருஷம் இந்த ரூல் இந்த அசெம்ப்லியில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி வியாபாரியின் இஷ்டப்படி என்று அதில் இருக்கிறது. போன வருஷ வருமானத்தின் பேரிலாவது அல்லது இந்த வருஷ மாதாமாதா விற்பனையாகிறதே அதன் பேரிலாவது வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ‘at the option of the dealer’ என்று இருக்கிறது. அதாவது வியாபாரியின் இஷ்டப்படி என்று இருக்கிறது. அதை மாற்றுவது என்பது இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும்படியான சட்டப்படி இந்த அதிகாரம் இல்லை. இந்த அதிகாரத்தை இப்பொழுது கொடுத்தால் முன்பு செய்ததெல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்பதற்குத்தான் இப்படி திருத்தம் செய்கிறார்கள். நாளைக்கும் வியாபாரியின் இஷ்டப்படித்தான் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கும். ரூலிலும் அப்படியேதான் இருக்கிறது.”

[25th February 1955]

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் அட்வொகேட் ஜெனரல் விதியில் இம்மாதிரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அந்த ரூலை திருத்த வேண்டுமென்றால் சர்க்காரே திருத்திவிடமுடியுமா அல்லது சபையின் முன்பு வைத்துத்தான் திருத்த வேண்டுமா ? ”

* **SRI V. K. THIRUVENKATACHARI (Advocate-General)** :—“ டர்ன்ஓவர் ரூலிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருத்துவதென்றால் சபையின் முன்பு வைத்துத்தான் திருத்த வேண்டும்.”

* **SRI N. K. PALANISAMY** :—“ 1939-ம் வருஷ ரூலில் ‘ஆபஷன்’ என்று இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லி விட்டு கடைசியில் என்னுடைய திருத்தத்தை என் ஆட்சேபிக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஆட்சேபிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I have nothing more to add.”

The amendment moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendments moved by Sri S. Ramalingam were, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

‘ Add the following proviso :—

“ Provided that the tax shall be levied only if the annual turnover exceeds Rs. 40,000 :

Provided further the tax shall not be levied on betel leaves and plantain leaves.” ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The clause and the amendment are before the House for discussion.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அட்வொகேட் ஜெனரல் ‘சொல்லிய பிறகு என்னுடைய திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திருத்தத்தைப் பற்றி இந்த சபையில் நான் அதிக நேரம் விளக்கிசொல்ல வேண்டிய தில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் பலகூட்டங்களில் இதைப்பற்றி வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். விற்பனைவரிச் சட்டம் நிறைவேற்றியபோது என்ன விலை இருந்தது இப்பொழுது என்ன விலை விறகப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகமாக விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் சிறிய வியாபாரிகள் கூட விற்பனை வரி கட்டவேண்டும் என்று அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வியாபாரிகள் வரி கட்ட முடியாமல் தங்களுடைய கடைகளை மூட்டை கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷத்தில் ரூ. 40,000-க்கு மேல் விற்பனையாக வேண்டும் என்று ஒரு மதிப்புவைத்து அதற்குமேல் விற்பனையானால் அதற்கு விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டும் என்று விதியை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

25th February 1955] [Sri S. Ramalingam]

“அடுத்தபடியாக வெற்றிலைக்கும் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படும் வாழையிலைக்கும் விற்பனை வரி கூடாது என்று என்னுடைய திருத்தங்கள் கூறுகின்றன. அவைகள் அழகிப்போகக் கூடிய பொருள்கள். சென்ற வருஷம் அழகக்கூடிய பொருள்களாகிய முட்டை, மீன், இரைச்சி முதலிய பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்ததுபோல் இவைகளுக்கும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மசோதாவைத் திருத்தும்போது இவைகளைப்பற்றி கவனிக்கிறேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு கூட சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வாழையிலை வியாபாரிகள் ஒரு மகாநாடு கூட்டி இதைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி களில் ஒருவரகூட அந்த மகாநாட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார். இதைப்பற்றி யோசிப்பதாகவும் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார். இந்தப் பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ As regards the point about exemption, it does not arise here. I am not going to reply to it. As for the other one, it is not in order. It contravenes the provisions of section 3 of the main Act. It is stated therein— 11-40 a.m.

‘ where a dealer whose total turnover in any year is less than Rs. 10,000 shall not be liable . . . ’

That means that all dealings above that amount must come under this provision. Therefore, I cannot accept the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Add the following proviso :—

“ Provided that the tax shall be levied only if the annual turnover exceeds Rs. 40,000 :

Provided further the tax shall not be levied on betel leaves and plantain leaves ” . . . ”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—
‘ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, this amendment to the original Act has been caused because the highest judicial tribunal of our State has given a verdict against the practice resorted to by our Government in collecting the sales-tax. In this connection, I want to submit that not only in regard to this Act but also in regard to many other Acts certain provisions thereof have been held invalid by the High Court recently. This has

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [25th February 1955]

become almost a custom in this State. Now, so many Acts were enacted before the inauguration of the Republic of India and before the fundamental rights were accorded to the citizens of India. So, it is high time that all these Acts were reviewed and necessary amendments thereto brought forward. I do not know why there is a sort of laziness—I use that expression if that is parliamentary—in that respect.

“Then, if clear and definite provisions are made in the original Act itself, then the Government would not take too much power in the rules. That would prevent them from taking any new power by executive orders.

“Lastly, I hope that the Government will soon concede the demands of the public at large and the medium-sized merchants in regard to the collection of multi-point sales tax. Recently, a memorandum has been submitted by the Malabar dry fish merchants . . .”

MR. SPEAKER:—“This is the third reading stage of the Bill. Usually, at this stage, only provisions contained in the clauses of the Bill should be discussed.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“But that practice is not generally observed by hon. Members. Exemption has to be given in certain cases.” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I hope that necessary instructions will be given to the officials not to harass the merchants unnecessarily.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I think there is a convention that one should not repeat one's arguments. So, I do not want to say anything now.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER:—“To-day is Friday. Usually on Fridays the House rises at 1 p.m. If the Court-fees and Suits Valuation Bill is taken up now, we may not be able to finish it before 1 p.m. Therefore, shall we adjourn now?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes, Sir.”

MR. SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.